

ملالی جویا، ۱۱ سرطان ۱۳۹۴

ملالی جویا به تاریخ اول اسد ۱۳۹۴ با خانواده های سوگوار یازده تن از هموطنان هزاره ما دیدار نمود که دل‌بندان شان توسط وحشیان طالبی ربوده شدند و پنج ماه تمام در نبود آنان درد جانکاه کشیده در پارک زرنگار کابل خیمه اعتراض برپا کرده اند.

آنان به جویا گفتند که بعد از ربوده شدن دل‌بندان شان بارها به سران حکومت چون سرور دانش، خلیلی، محقق، غنی و غیره رجوع کرده اند اما هیچ نتیجه‌ای نداده است.

آنان گفتند:

ما به این بی‌غیرت‌ها رای دادیم اما آنان به کوچکترین خواست ما توجهی ندارند. باوصف اینکه جای

جوانان اسیر ما تثبیت شده پس چرا این دولت دست به کار نمی‌شود...

دلبندان ما که مجرم نبودند. با ربوده شدگان بدخشان معامله صورت می‌گیرد و آزاد می‌گردند اما ما چون خانواده‌های فقیر هستیم و کسی را در دولت نداریم هیچ گوش شنوا وجود ندارد که فریاد ما را بشنود.

گوش شنوا وجود ندارد که فریاد ما را بشنود. در ملاقاتی که با مقامات داشتیم گفتیم که اگر عزیزان شما می‌بودند وقت با هزار و یک معامله و نیرنگ آنان را آزاد می‌نمودید.

این مادران و پدران داغدار و شکنجه‌شده از جویا خواستند که صدای آنان را در سطح دنیا انعکاس دهد تا فشاری باشد بالای مقامات خاین دولتی که جهت رهایی دلبندان شان اقدام کنند.